



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 327/2021
09.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Споменке Зарић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Николић, адвокат из ..., против тужене „Електромрежа Србије“ АД Београд, чији је пуномоћник Игор Исаиловић, адвокат из ..., ради утврђења права службености и накнаде, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 557/2020 од 16.07.2020. године, у седници одржаној 09.11.2022. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 557/2020 од 16.07.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 557/2020 од 16.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 4350/17 од 14.10.2019. године, ставом првим изреке, утврђено је постојање права стварне службености на послужном добру тужиоца, непокретности - к.п. бр. .. уписане у ЛН бр. .. за КО ..., у површини од 490 м2, у корист тужене, као власника повласног добра. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде за конституисану стварну службеност на к.п. бр. .. ЛН бр. .. КО ... исплати 14.700,00 динара са законском затезном каматом од 14.10.2019. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка плати 211.700,00 динара, а у случају доцње са исплатом трошкова да тужиоцу плати камату почев од дана доцње до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 557/2020 од 16.07.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и другом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде, тако што је обавезана тужена да тужиоцу на име трошкова поступка плати 76.700,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с позивом на члана 404. став 1. ЗПП.

Тужени је дао одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености посебне ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, ... 18/20), Врховни касациони суд је оценио да у овом случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своју одлуку. Тужена у ревизији није пружила доказ о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у овом случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова одговарају и усклађени су са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем у пракси нижестепених судова и ревизијског суда, с обзиром на то да је изградњом електроенергетског објекта – далековода, са дозволом надлежног органа конституисана законска стварна службеност преласка водова преко земљишта у својини тужиоца, на основу члана 51. Закона о основама својинскоправних односа. Изградња и заштита електроенергетских објеката регулисана је Законом о енергетици. Наведеним законом и то чланом 218. став 2. прописано је да се у заштитном појасу испод, изнад или поред електроенергетских објеката не могу градити објекти, изводити други радови, нити садити дрвеће и друго растиње, а ставом 3. истог члана дефинисане су димензије заштитног појаса са обе стране вода од крајњег фазног проводника у зависности од јачине напона. У случају установљавања стварне службености власник послужног добра може захтевати накнаду прописану чланом 53. став 3. Закона о основама својинскоправних односа у висини смањене вредности тог добра, а што је у овом случају утврђено извођењем доказа вештачењем.

Како на основу изнетог произлази да у овом случају нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 12.12.2017. године, а вредност предмета спора је 14.700,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору и да вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне

банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд утврдио да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић